

ALISON KNOWLES: Shuffle (1961). I dette værk tøffer man stilfærdigt rundt, i gruppe eller solo, ligesom når man vasker og tørrer et gulv med en gulvklud og uden en moppe.

KIRSTEN JUSTESEN: Husmoderballet. Kirsten Justesen (1943-) brugte ordet husmoderballet til at beskrive den daglige koreografi i hjemmet i forbindelse med sine "Husmorbilleder" (1974-1975).

MARTHA ROSSLER: Semiotics of the Kitchen (1975). Martha Rosler (1943-) løsriver køkkenredskaber fra deres sædvanlige kontekst og betydning i en video, hvor hun gennemgår dem i alfabetisk rækkefølge.

KEN FRIEDMAN: A Whispered History (1994). Ken Friedman (1949-) var det yngste medlem af den oprindelige fluxus-gruppe og har siden arbejdet med design af tænkning og innovation.

Statens
Kunstfond

HVERDAGEN VERDENS KEDELIGSTE FORESTILLING

Forestillingen varer 45 minutter og den og Live Art Danmark er støttet af Statens Kunstfond.

De første 5 visninger på ZeBu, Kunsthall 6100, Kunsthall Nord og Kunsthall Læsø er gratis prøveforestillinger.

Koncept og optræden: Ellen Friis og Henrik Vestergaard
Konsulenter: Daniel Norback og Lars Vind-Andersen

www.liveart.dk

HVERDAGEN VERDENS KEDELIGSTE FORESTILLING

Den meste tid går med gentagelser. Med rengøring, oprydning, madlavning og vask. Med transport frem og tilbage til arbejdet og skolen, der også består af gentagelser. For at undslippe gentagelsen kan man enten gøre noget andet. Eller man kan zoome helt ind på den, være til stede i øjeblikket, og omfavne hver eneste lille måde, dagens handlinger adskiller sig fra alle tidligere.

I det 20. århundrede begyndte mange kunstnere at spørge, hvad forskellen på kunst og hverdag er. Marcel Duchamp vendte et pissoir om og signerede det som en "skulptur". John Cage pegede på rummets lyde i sin "koncert" af 4 minutter og 33 sekunders varighed. Merce Cunningham udforskede om hverdagens gang, løb og hop også kan betragtes som "dans".

I 1960'erne blev spørgsmålet om hverdagen taget op igen af Fluxusbevægelsen, der tog kunsten ud af museerne og skrev anvisninger på, hvordan enhver kan opføre sine egne værker derhjemme. Disse anvisninger hedder "scores" og ligesom musiknoder kan de fortolkes ret frit.

I 1970'erne tog kvindelige kunstnere skridtet videre og undersøgte det kønspolitiske potentiale i de huslige pligter og hjemmets ting, der typisk var kvindens domæne. Handlinger som at tørre støv af og stå i køkkenet kunne blive til performances, mens for eksempel madvarer og kroppen kunne bearbejdes og bruges som kunstnerisk materiale i skulpturer, film og udstillinger.

Performancekunstens historie løber parallelt med spørgsmålet om hverdagen i kunsten. Det var en performativ handling at vende pissoiret om i 1917. Duchamp skabte ikke primært en skulptur, men stillede et kæmpe åbent spørgsmål. Det er fortsat kendetegnende for performancekunst at stille spørgsmål til, hvordan man normalt opfatter og gør alting, og til hvordan verden og samfundet normalt er indrettet – og om noget andet muligvis ville være bedre.

Performancekunst er en konstant proces og undersøgelse, der stiller spørgsmål til virkeligheden; og gør det med virkelige kroppe, i virkelig tid og rum. Spørgsmålene er vigtigere end svarene. Derfor resulterer kunstformen heller ikke i værker, medmindre handlingerne bliver transformeret til en kunstnerisk dokumentation som for eksempel film, fotos og tekst. Men andre kunstformer som teater og billedkunst låner hyppigt træk fra performance i deres værker.

Kronologisk oversigt over forestillingens værker:

Scene 1: morgen

BOB LENS #403 (ukendt år): Alarm Clock. Bob Lens (1939-) er en hollandsk kunstner, der især er kendt for at bruge hverdagsobjekter som vækkeure og plasticposer.

YOKO ONO: Bagism (1969): Yoko Ono og John Lennon blev interviewet skjult i deres dynebetræk for at få deres budskaber hørt fordomsfrit og uden at blive vurderet på udseende, alder, hudfarve osv.

DAN GRAHAM: Performer, Audience, Mirror. (1975). Dan Graham (1942-2022) var optaget af perception, psykologi og tid, og arbejdede blandt andet med film, teknik og spejle.

ROBERT BOZZI: Choice nr 18. Robert Bozzi var en del af det internationale fluxusmiljø, der især i 1960'erne skabte helaftens "koncerter" af små handlinger, som publikum kunne deltage i.

MIERLE UKELES: CARE – the Manifesto for Maintenance Art (1969). Mierle Ukeles (1939-) fra New York relaterer ideen om proces i konceptuel kunst til huslig og samfundsmæssig "vedligeholdelse".

ALLAN KAPROW: Warm-Ups (1975) **Kaprow** (1927-2006) ville udviske forskellen mellem kunst og liv, og skabte såkaldte happenings; men også eksperimenter med håndtryk og andre daglige handlinger.

WILLEM DE RIDDER: Dressing. De Ridder (1939-2022) var en hollandsk medgrundlægger af Fluxus-bevægelsen. **Dressing** er et typisk fluxusværk, der næsten minder om en selskabsleg.

BEN VAUTIER: Apples (1963). Franske Ben Vautier (1935-) var en del af Fluxus-bevægelsen, som siden 1960'erne har forsøgt at forene kunsten med dagliglivet.

METTE INGVRTARTSEN: Uddrag fra **The Artificial Nature Project** (2012). Mette Ingvarthsen (1980) er en dansk koreograf baseret i Bruxelles. Hun inddrager teknologi, sprog og kunst i sine værker.

YOKO ONO: Wind Piece. Yoko Ono (1933-) skrev poetiske "scores" – performance-opskrifter. Nogle skal bare læses. Andre kan udføres, som at puste på publikum, der bevæger sig som siv.

MARINA ABRAMOVIC: Art must be beautiful/Artist must be beautiful (1975). I dette værk kritiserer Abramovic (1946-) hvordan et traditionelt kunst- og kvindesyn begrænser kunsten og kvinderne.

Scene 2: dag

ERWIN WURM: One Minute Sculptures (1997). Wurm (1954-) er en østrigsk billedkunstner med et humoristisk og udvidet skulpturbegreb, der tit involverer levende mennesker.

SOPHIE DUPONT: Marking Breath (2015). Sophie Dupont (1975-) undersøger de allermost grundlæggende kropslige funktioner i sine performative værker; som åndedræt, vægt og søvn.

LARRY MILLER: 220 Yard balloon Dash. Amerikanske Larry Miller (1944-) var aktiv som fluxuskunstner og sidenhen med en særlig interesse for naturvidenskab og teknik.

ALISON KNOWLES: Piece for any number of vocalists, Shoes of your choice. Alison Knowles (1933-) var medstifter af fluxusbevægelsen og skabte inkluderende og publikums-involverende værker.

HAYLEY NEWMAN: Crying glasses (1995). Hayley Newman (1969-) udgav sin biografi i 1998, hvor hun også dokumenterede performances, hun *ikke* havde lavet, herunder Crying Glasses.

Scene 3: aften

BOBBY BAKER: Spitting Mad (1996). Bobby Baker (1950-) er en engelsk kunstner, hvis værker behandler tilsyneladende normale og beroligende ritualer forbundet med at købe, tilberede, servere og indtage mad.

JACKSON POLLOCK: Drip paintings (1947-). Jackson Pollock (1912-1956) var en amerikansk maler. Han var især kendt for sine "dryppemalerier", hvor han kastede malingen på store lærreder på gulvet.

SOL LEWITT: Wall Drawings (1969-). Sol LeWitt skabte over 1250 "wall drawings" i form af instruktioner til hvordan andre kan skabe dem. Han er kendt for at sige, at idéen er en maskine, der skaber kunst.